

ler på anden måde. Det sikres hermed, at disses berettigelse til at klage kan efterprøves.

Til § 55

Efter den foreslåede bestemmelse vil der være en frist på 12 måneder efter, at en afgørelse er meddelt eller offentligt annonceret, for at anlægge en sag til prøvelse af afgørelsen ved domstolene.

Tilsvarende bestemmelser findes i en række love på miljø- og naturområdet, men søgsmålsfristen er her typisk fastsat til 6 måneder. I den gældende jordforureningslov er der imidlertid fastsat en søgsmålsfrist på 12 måneder ud fra, at der er tale om komplicerede sager, hvor kendskabet til forureningens omfang og omkostninger først foreligger på et tidspunkt, der i tid ligger noget efter det udstedte påbud. Adressaten for et påbud bliver således først på et sent tidspunkt i stand til at vurdere behovet for domstolsprøvelse.

Det forventes ikke, at sagerne efter miljøskadeloven bliver mindre komplicerede eller nemmere for påbudsadressaterne at overskue end sager efter den gældende jordforureningslov. Der kan således ofte gå en vis periode, førend en skadevolder har et sådant overblik over situationen, at denne kan vurdere, om afgørelsen ønskes prøvet ved domstolene.

I forhold til afgørelser, der berører tredjemandsinteresser, bemærkes, at sådanne interesser ikke er entydige. En nabo til en virksomhed, der har fået et påbud, kan således enten have en interesse i, at påbuddet er endeligt og opfyldes, men kunne modsat også have en interesse i en domstolsprøvelse af, om påbuddet er tilstrækkeligt vidtgående. Der kan også være tilfælde, hvor den, der har modtaget et tålepåbud efter bestemmelsen i lovforslagets § 24 ikke har samme interesser som adressaten for påbuddet om at undersøge, forebygge eller afhjælpe miljøskaden.

Efter en samlet afvejning af de modsatrettede hensyn vurderer Miljøministeriet således, at en søgsmålsfrist på 12 måneder, efter at afgørelsen er meddelt eller offentligt annonceret, vil være passende.

Til kapitel 11

Til § 56

Til stk. 1 og 2

Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes det med bøde at undlade at efterkomme afgørelser efter loven, at undlade at underrette efter § 27, at afgive urigtige eller vildledende oplysninger efter § 27, at undlade at afværge eller forbygge efter § 28 eller at modvirke adgangen til en ejendom, lokalitet eller transportmiddel i strid med § 33.

Afgørelser efter loven omfatter såvel afgørelser adresseret til den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, f.eks. påbud om gennemførelse af undersøgelser eller afhjælpende foranstaltninger, som afgørelser adresseret til andre f.eks. adressaten for et tålepåbud efter bestemmelsen i lovforslagets § 24. Bestemmelsen vil også kunne anvendes i tilfælde, hvor et påbud om sikkerhedsstillelse efter lovens § 18 ikke efterkommes. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor den manglende efterkommelse skyldes den ansvarliges økonomiske forhold, dvs. hvis det ikke er muligt for den ansvarlige at stille sikkerhed.

Straffen for overtrædelse kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder en økonomisk fordel i form af den besparelse, der kan følge af at undlade at efterkomme en afgørelse helt eller delvist.

De foreslåede bestemmelser er affattet som tilsvarende straffebestemmelser i miljølovgivningen.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 er affattet som en tilsvarende bestemmelse i havmiljølovens § 59, stk. 4, som blev indsat i havmiljøloven med lov nr. 474 af 31. maj 2006. Bestemmelserne er begrundet i internationale regler. Bestemmelsen i havmiljøloven og denne bestemmelse gennemfører således artikel 230 i De Forenede Nationers Havretskonvention i dansk ret. I henhold til konventionens artikel 230 kan der kun idømmes pengebøder for overtrædelser begået fra udenlandske skibe i den eksklusive økonomiske zone, og overtrædelser begået fra udenlandske skibe i ydre territorialt farvand (den del af søterritoriet, der strækker sig fra basislinierne på kysten og ud til 12 sømilegrænsen) kan kun straffes med fængsel, hvis overtrædelsen er begået forsætligt og der er tale om en alvorlig forurening af havmiljøet. Efter havretskonventionens artikel 230 vil der således alene for overtrædelser begået fra udenlandske skibe i indre territorialt farvand (den del af søterritoriet, som ligger indenfor basislinierne, dvs. vandområder som f.eks. havne, havneindløb, rede og fjorde) kunne straffes med fængsel på samme vilkår som for overtrædelser begået fra danske skibe.

Til stk. 4

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at der i regler udstedt efter dette lovforslags § 44 vil kunne fastsættes straf for overtrædelse af de fastsatte regler som efter bestemmelserne i stk. 1 og 2.